

မော်ဒန်စာစာပေ

မွန်သူရဲကောင်း ရာဇာဓိရာဇ်
နန္ဒာမိုးကြယ်

ဝေဒနာ

Graphic:
Soe
Win
Htan

စီစဉ်သူ၏ စကားဦး

မြန်မာ့သမိုင်းရာဇဝင်ကို ပြန်ပြောင်းလေ့လာကြည့်လျှင် ခေတ်အဆက်ဆက် သမိုင်းဂုဏ်ရောင်ထွန်းပြောင်လှစွာသော သူရဲကောင်းတို့ ကိုတွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ။

ထိုထိုသောသူရဲကောင်းတို့ တွင် မွန်သူရဲကောင်း ရာဇာဓိရာဇ်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ သူသည် မင်းမျိုးမင်းနွယ်မှ ဆင်းသက်ခဲ့သော်ငြား ဖခမည်းတော်၏ မေတ္တာကို ပြည့်ဝစွာ ရခဲ့သည် မဟုတ်။ မယ်တော်မှာလည် ငယ်စဉ်ကတည်းက တိမ်းပါးသွားသဖြင့် အရီးတော်၏ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှု၊ အထိန်းတော်၏ ဖေးမမှုတို့ ဖြင့် ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ ။

သို့ရာတွင် သူသည် တောက်မည့်မီးခဲ တရဲရဲဆိုသကဲ့သို့ ဉာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသူ ဖြစ်သည်။ လက်ရုံးရည်၊ နှလုံးရည်ပြည့်ဝသူများ ၊ ပညာရှိသူများကို ခိုဝဲဆည်းကပ်သူ၊ တန်ဖိုးထားသူဖြစ်သည်။ ။ လူသားထဲက လူသားတစ်ဦးဖြစ်၍ အလိုရမ္မက်လည်း ကြီးသည်။ ဒေါသမာန်မာနလည်းမကင်း။ သို့ရာတွင် ရည်မှန်းချက်ပျောက်ကွယ်မသွားအောင်တော့ ချုပ်ထိန်းထားနိုင်ခဲ့သည်။ ။ စင်စစ် သူသည် ခါချဉ်ကောင်လိုမဟုတ်။ မာန်ကြီးသည် နှင့်အမျှသန်မာသော ခါးပိုင်ရှင်ဖြစ်ကာ တောင်ကြီးကို

ဖြူချနိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည် ။ ချစ်ခြင်း၊မုန်းခြင်း၊ ရိုးဖြောင့်ခြင်း၊
ကောက်ကျစ်ခြင်း၊ အေးမြခြင်း၊ ပူလောင်ခြင်း၊နူးညံ့ခြင်း၊ ခက်ထန်ခြင်း
အစရှိသဖြင့် လောကဓံလှိုင်းလုံးများကြား၌ ရဲရင့်တည်ကြည်စွာ ဖြတ်သ
န်းသွားနိုင်ခဲ့သည် ။ မွန်သူရဲကောင်း ရာဇာဓိရာဇ်၏ ဘဝဖြစ်စဉ်ကား စိ
တ်ဝင်စားစရာကောင်းလှပါသည် ။ မွေးဖွားသည် မှ စတင်လျက် ဟံသာ
ဝတီပြည့်ရှင်ဖြစ်လာသည် အထိ ခေတ်စကားပြေဖြင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်
ရေးသားထားသည့် ဤစာအုပ်ကိုဖတ်ရှုပြီး မျှဝေခံစားစေလိုစိတ်ပေါ်
လာသည့်အတွက် စီစဉ်ထုတ်ဝေလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။

သူရဲကောင်းတို့ ၏ ရာဇဝင် အမြဲပင် ထွန်းပြောင်ပါစေသတည်း။

(မော်မြန်မာစာပေ)

(၁)

ရေနည်းငါး

မုတ္တမဘုရင် ဆင်ဖြူရှင်ဗညားဦးကား သက္ကရာဇ် ၇၁၁ ခုနှစ်တွင်
ဟံသာဝတီပဲခူးမြို့၌ နန်းတက်ခဲ့ပေပြီ။

သူနန်းတက်တော့ မိဖုရားအရေအတွက်မှာ စုစုပေါင်း ၅ ပါး တိတိ။

ထိုမိဖုရား ၅ ပါးမှာ (၁) သီရိမာ၊ (၂) နှင်းအံပို၊ (၃) စန္ဒာမင်းလှ၊ (၄)
စန္ဒာဒေဝီနှင့် (၅) ရာဇာဒေဝီတို့ ဖြစ်ကြသည်။

သီရိမာကား စန္ဒာမင်းလှ၏ ညီမတော် ဖြစ်၏။

သီရိမာအဖို့ ဆင်ဖြူရှင်ဗညားဦး၏ မိဖုရားအရာမရောက်ခင်တုန်း
က ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တော်ရင်းတစ်ဦးဖြစ်သော ညီဂေါင်သိန်နှင့် စုံဖက်
ခဲ့သည်။ သည့်အတွက် သမီးရှင်စောလှ၊ သမီးရှင်စောဦးနှင့် သားမညီဂ
န်ဂေါင်တို့ ကို ဖွားမြင်ခဲ့၏။ ထိုကာလမှာ ပင် ညီဂေါင်သိန်သည် ဆင်ဖြူ
ရှင်ဗညားဦးကို ပုန်ကန်ထကြွခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် အရေးတော်ပုံမလှခဲ့။ အရှုံးကြီးရှုံးကာ ဆင်ဖြူရှင်ဗညား
ဦးထံ လက်နက်ချခဲ့ရသည်။

"တောက် - မလောက်လေး မလောက်စားနဲ့၊ ငါ့ကိုများ အာခံပြီးယှဉ်

တုရတယ်လို့ ကွာ၊ ဒီမှာ ညီဂေါင်သိန်ဖားတုလို့ ခရ လိုက်မခုန်နဲ့ အိုင်ပျက်ရုံ ရေနောက်ရုံသာ အဖတ်တင်လိမ့်မယ်ဆိုတာ နောက်ဘဝအထိမှတ်ယူသွားလိုက်ပေတော့"

ဆင်ဖြူရှင်ဗညားဦးအဖို့ ကျွန်တော်ရင်းက ပမာမခန့်ပြုလာမှုအပေါ်တွင် ယမ်းပုံမီးကျ ဒေါသတွေ ထွက်ခဲ့ရသည်။ ။

"ကိုင်း - ပါးကွက်အာဏာသားတို့ ၊ ငါ့အပေါ် သစ္စာစောင့်သိ ရှိသေခြင်းမရှိတဲ့ သင်းရဲ့ မျက်နှာကို ငါမတွေ့ချင်၊ မမြင်ချင်တော့ဘူး"

သည် စကားကို ဆိုလိုက်ကတည်းက ပါးကွက်အာဏာသားတို့ အနေဖြင့် နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့ပေပြီ။ သို့ဖြင့် ညီဂေါင်သိန်အဖို့ တောင်စွယ်နေကွယ်ချိန်၌ ဘဝနိဂုံးချုပ်ခဲ့ရလေတော့သည်။ ။

သည် တွင် ဆင်ဖြူရှင်ဗညားဦးလည်း သီရိမာကို မိဖုရားအရာတင်မြှောက်ခဲ့ချေ၏။ ဤ၌ မိဖုရားသီရိမာတွင် ညီဂေါင်သိန်နှင့် စုံဖက်ဖွားမြင်ခဲ့သော သမီးရှင်စောလှ၊ သမီးရှင်စောဦးနှင့် သားမညီဂေါင်ဂန်တို့ ထွန်းကားခဲ့၏။ သည့်နောက်မှ သားတော်တစ်ပါး ထွန်းကားလာခဲ့သည်။ ။

ထိုသားတော်ကား မြန်မာ့ရာဇဝင်၌ ထင်ရှားကျော်ကြားလာမည့်ရာဇာဓိရာဇ်လောင်းလျာပင် ဖြစ်ချေ၏။

သူ့ကို သက္ကရာဇ် ၇၁၁ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း ၆ ရက်နေ့။ ကရကဋ်တနင်္ဂနွေခွင်၊ ကန်တွင် ဗုဒ္ဓဟူး၊ မိန်တွင် အင်္ဂါ၊ သိဟ်တွင် စန်းစသည့် ကောင်းသောဇာတာသည့်အခိုက် မွေးဖွားသန့်စင်ခဲ့သည်။ ။ ထူးခြားဆန်းကြယ်လှစွာ သူလျှာ၌ အနက်စက်ကလေးတစ်စက် ပါလာသည့်အတွက်ကြောင့် "ဗသုန်ဗန်စက်"ဟု အမည်ပေးခဲ့ကြ၏။

ဗသုန်ဗန်စက်ကို ဖွားမြင်သန့်စင်ပြီး၍ သိပ်မကြာလိုက်။

မယ်တော်သီရိမာ ကံတော်ကုန်ခဲ့သည် ။

သည် လိုမျိုး အမိမဲ့သွားရှာသော ဗသုန်ဗန်စက်အား ဆင်ဖြူရှင်ဗညားဦး၏ နှမတော် မဟာဒေဝီက အသနားပိုကာ ပိုက်ထွေး မွေးမြူခဲ့ရှာသည် ။ မဟာဒေဝီကား ကြင်ယာတော်ကင်းမဲ့သည့် မင်းသမီးပျို ဖြစ်၏။ သည့်အတွက်ကြောင့်လည်း အမိမဲ့တူတော်မောင် ဗသုန်ဗန်စက်အား များစွာမြတ်နိုးတော်မူခဲ့သည် ။

ဆင်ဖြူရှင်ဗညားဦး၏ ကျန်မိဖုရား ၄ ပါးတို့ တွင် မိဖုရား နှင်းအံပိုနှင့် သမီးတော်တစ်ပါးထွန်းကားခဲ့ရာ "ဒလမည်သီရိ"ဟု အမည်တွင် ခဲ့၏ ။မိဖုရားစန္ဒာမင်းလှနှင့်မူ သားသမီးမထွန်းကားခဲ့။ မိဖုရားစန္ဒာဒေဝီနှင့် သမီးတော် "ဒလမည်ဒေါ်"ကို ဖွားမြင်ခဲ့သလို မိဖုရားရာဇာဒေဝီနှင့်ကား သားတော် "ဗောဓုန်မှိုင်း"ကို မွေးဖွားသန့်စင်ခဲ့သည် ။

အရီးတော်မဟာဒေဝီအဖို့ ကြင်ယာတော်ကင်းမဲ့သည့်ဘဝ၌ တူတော်မောင် ဗသုန်ဗန်စက်သည် သာ ချစ်အားပိုစရာ ဖြစ်နေခဲ့ရ သည် ။ သည့်အတွက် တယုတယနှင့် မွေးမြူပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့သည် ။

ဗသုန်ဗန်စက်ကလေး ဝမ်းလျားမှောက်ထိုး လေးဖက်တွားရာမှ မတ်တတ်စမ်းနိုင်သည့်အရွယ်သို့ရောက်လေသော် ကိုယ်တော်တိုင် ပိုက်ချီကာ မောင်တော်ဆင်ဖြူရှင်ဗညားဦးထံ အခစားဝင်ခဲ့သည် ။ ။

"မောင်တော် ... မောင်တော်ရဲ့ သားတော်လေးကို ရှုစားပါဦး၊မချောလား၊ မခန့်လား။ နှမတော်တော့ သူတော်မောင် ဗသုန်ဗန်စက်ကလေးကို တုန်နေအောင်ကို ချစ်နေမိတော့တာပဲ"

ဆင်ဖြူရှင်ဗညားဦးလည်း သားတော်မောင် ဗသုန်ဗန်စက်ကိုစေ့စေ့

စပ်စပ် ကြည့်ရှုတော်မူလိုက်သည်။ မိမိ၏ သွေးသားရင်းချာဖြစ်လင့်ကစား ဘယ်လိုမှ ချစ်စိတ်မဝင်မိသည် က အမှန်။

"နှမတော် မဟာဒေဝီ၊ ဗသုန်ဗန်စက်ဟာ ငါ့ရဲ့ သားတော်ဆိုတာမငြင်းပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သေသေချာချာကြည့်လေ ငါနဲ့ မတူလေပဲ၊ သူ့ကို သေသေချာချာကြည့်လိုက်စမ်းပါဦး နှမတော်" ။

သည် တော့လည်း မဟာဒေဝီအဖို့ တူတော်မောင် ဗသုန်ဗန်စက်ကို သေသေချာချာကြည့်လိုက်သည် ။ ချစ်စရာကောင်းသည် မှ လွဲ၍ ဘာမျှ အပြစ်ဆိုစရာမရှိ။

"ဘာတွေများ ချို့ယွင်းချက်ရှိနေလို့ လဲ မောင်တော်၊ မဟာဒေဝီတော့ ဘာမျှကို အပြစ်ဆိုစရာမတွေ့ဘူး"

"အင်းလေ...နှမတော်ဘက်ကကြည့်ရင် ဘယ်အပြစ်ဆိုစရာရှိမှာ တဲ့လဲ၊ အချစ်တိမ်သလ္လာတွေ ဖုံးအုပ်နေတယ် မဟုတ်လား။

သင်းကို မောင်တော် သေသေချာချာကြည့်တယ်၊ ကြည့်လေကြည့်လေ မောင်တော်နဲ့ လုံးဝမတူလေပဲ၊ ဦးခေါင်းကလည်း နည်းနည်းနောနောမှ ဟုတ်ပါရဲ့ လား၊ ဆံပင်တွေဆိုတာကလည်း မောင်တော်လိုဖြောင့်ဖြောင့်စင်းစင်းမှ မဟုတ်ဘဲ အတွန့်တွန့် အကွေးကွေးနဲ့ ၊ ပြီးတော့လည်း ခြေတံ၊ လက်တံတွေကို ကြည့်လိုက်ပါဦး၊ ကြမ်းတမ်းမာကျော လိုက်လေကွယ်၊ ဒါတင် ဘယ်ကဦးမှာ လဲ၊ ခြေသလုံးသားတွေဆိုတာ တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်၊ ဒါဟာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ လက္ခဏာကွယ်။ ။

အင်း ...မှန်တဲ့ အတိုင်းပြောရရင် မိဖုရားရာဇာဒေဝီက ဖွားမြင်တဲ့ သားတော်ဗောဓုန်မှိုငြင်းသာပဲ ငါနဲ့ တူတယ် နှမတော်၊ ရုပ်ရည် ရူပကာ အနေနဲ့ ဘယ်ကလောက် ပြေပြစ်လိုက်သလဲ၊ ဘယ်ခါကြည့်ကြည့် ကျက်သရေရှိလိုက်သလဲ၊ ဒါကြောင့် ငါ့အနေနဲ့ ဗောဓုန်မှိုငြင်းကိုပဲ အချစ်ပိုတ

ယ် မဟာဒေဝီရေ"

သည် စကားကြားရတော့ မဟာဒေဝီအဖို့ သည်းဖျားဆတ်ဆတ်ခါ
နာကျင်ရလေသည်။

အမိမဲ့တူတော်မောင် ဗသုန်ဗန်စက်ခမျာမှာ တော့ ခမည်းတော်ရင်း
ချာ၏ ရွှေနုတ်တော်မှ သူစိမ်းဆန်သောစကားတွေအပေါ် ဘာမျှနားလ
ည်ဟန်မတူ။ မျက်လုံးကလေး အဝိုင်းသားနှင့်။ သည် မြင်ကွင်းကိုကြည့်
၍ အရီးတော်မဟာဒေဝီ၏ ရင်ထဲတွင် မချိတော့။ ရင်ထဲမှာ တော့ ကရု
ဏာဆမ်းထားသည့်စကားလုံးတွေက အစီအရီ။

"ဪ...သနားစရာကောင်းလိုက်တဲ့ ကလေးရယ်၊ မိခင်ကံတော်
ကုန်သွားတဲ့ အတွက် မိခင်မေတ္တာမရလို့ ဖခင်ရဲ့ မေတ္တာရမလားမှတ်ပါ
တယ်၊ ဖခင်ကလည်း အင်မတန်မှ သူစိမ်းဆန်လိုက်တာ။မပူပါနဲ့ က
လေးရယ်၊ အရီးတော်လေး ကလေးကို အရင်ကထက် ပိုလို့ ကို ချစ်သွား
မယ်၊ ပိုလို့ ကို ဂရုစိုက်သွားမယ်၊ ပိုလို့ ကို ပြုစုယုယသွားပါ့မယ် ကလေး
ရယ်"
